

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Enhed: Sundhedsjura og lægemiddelpolitik

Sagsbeh.: DEPFRE

Sags nr.: 1500958

Dok. Nr.: 1645539

Dato: 13. februar 2015

TALEPAPIR

Det talte ord gælder

Tale til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål AB i

Sundheds- og Forebyggelsesudvalget den 19. februar 2015, kl.

12-12.50.

[Samrådsspørgsmål AB lyder således:

”Samrådsspørgsmål AB Vil ministeren i et kommende lukket samråd redegøre for, om der med lovforslaget L 93 om fremtidsfuldmagter kan skabes mulighed for at gøre den enkelte borgers skriftlige fremtidige behandlingsønsker bindende, så de hverken kan ændres eller ignoreres af familie eller sundhedspersonale? Med behandlingsønsker tænkes f.eks. på donorkort og skriftlige ønsker vedr. fremtidig behandling eller begrænsning af samme.”]

Jeg er blevet kaldt i lukket samråd i dag for at redegøre for konsekvenserne på sundhedsområdet af et lovforslag fra justitsministeren.

Jeg vil derfor indledningsvist forsøge at sætte rammer for spørgsmålet, og for hvad vi skal drøfte i dag.

Jeg er sikker på, at I har forståelse for, at jeg som sundhedsminister naturligvis ikke kan redegøre for det nærmere indhold af lovforslaget. Jeg vil derimod redegøre for samspillet og for de afledte konsekvenser, som lovforslaget får for mit ressortområde.

Og det bringer mig til min forståelse af spørgsmålet:

Som jeg forstår spørgsmålet, er udvalget interesseret i at vide, om lovforslaget medfører, at patienters skriftlige ønsker om fremtidige behandlinger bliver bindende og altid skal respekteres, f.eks. bestemmelser i donorkort.

Med andre ord – om lovforslaget sikrer, at familiemedlemmer og sundhedspersonale ikke kan ændre patientens tilkendegivelser.

Spørgsmålet handler om et emne, der ligger regeringen meget på sinde: spørgsmålet handler – som jeg ser det – om patienters autonomi, selvbestemmelse og medinddragelse.

Det er et mål for regeringen, at både patienter og pårørende i øget omfang inddrages i beslutninger om behandling. Det har betydning for et godt og tilfredsstillende forløb i sundhedsvæsenet. Og for kvaliteten af behandlingen.

Spørgsmålet er derfor bestemt relevant.

Som reglerne er i dag, er det klare udgangspunkt, at patienten skal give sit informerede samtykke til al behandling.

For mindreårige kan forældremyndighedsindehaveren dog i visse tilfælde give samtykke på barnets vegne. Dette gælder for børn under 15 år.

Og for varigt inhabile kan den nærmeste pårørende eller værgeren samtykke på vegne af patienten.

Reglerne findes i sundhedslovens kapitel 6.

Derudover findes en generel bestemmelse i sundhedslovens § 14 om, at personer, der efter lovgivningen er bemyndiget til at

varetage en anden persons interesse, indtræder i patientens retstilling for en række af sundhedslovens rettigheder.

Det er disse forskellige rettigheder, der er vigtige at se nærmere på i forbindelse med lovforslaget.

Henset til den korte tid vi har, vil jeg undlade en længere tale og nu gå over til besvarelsen af spørgsmålet.

Da spørgsmålet er forholdsvist teknisk, er det min opfattelse, at mine embedsmænd kan give jer den bedste forklaring på spørgsmålet.

Jeg vil derfor overlade ordet til afdelingschef Dorthe Søndergaard.